

Kina er i færd med at opkøbe den døende, europæiske kernekraftindustri og vil eksportere sine egne reaktorer

8. september 2015 – Når den kinesiske præsident Xi Jinping i næste måned besøger England, forventes det, at han vil underskrive en aftale med den britiske premierminister David Cameron, der vil iscenesætte den 50 år gamle europæiske kernekraftindustris afgang ved døden, såvel som Asiens opkomst i den nye, økonomisk verdensorden.

Aftalen om kernekraft vil involvere Storbritanniens Hinkley Point-reaktor, der bygges af Frankrigs Electricité de France, EDF. Den skulle efter den oprindelige plan begynde at operere i 2017, men er blevet udsat til 2024 pga. af problemer med finansieringen fra britisk side, samt tekniske problemer med EDF-reaktordesignet på den franske side. En lignende reaktor, der bygges af EDF i Flamanville i Frankrig, er tredoblet i omkostninger, og tidsplanen er blevet forsinket i seks år. Aftalen med Kina involverer også endnu en ny reaktor, som Storbritannien planlægger at bygge ved Sizewell i Suffolk.

Kina tilbyder at være med til at betale for de to, nye EDF-kernekraftværker i Storbritannien og begynder med en stor, mindretalspost i Hinkley Point-kraftværket. Kina bliver også juniorpartner i Sizewell-værket og vil dække en del af omkostningerne til dette. Til gengæld vil Kinas Almene Kernekraftgruppe og Kinas Nationale Kernekraftselskab få retten, der nu ejes af EDF, til et kraftværk i Bradwell. Kina skal gennemgå processen med at få godkendt dets eget design for kernekraftværk i Storbritannien (med hjælp fra

franskmændene), hvilket vil være et afgørende gennembrud for Kinas flyvefærdige eksport af kernekraftindustri.

Putin og Xi udmanøvrerer Obama over krig og økonomi; understreger deres 'broderskab i kamp'

7. september 2015 – Den netop afsluttede uge var vidne til et dramatisk, strategisk skift som følge af den russiske præsident Vladimir Putins og den kinesiske præsident Xi Jinpings koordinerede handlinger. Disse handlinger inkluderer, som de mest fremtrædende:

a) Den imponerende kinesiske militæropvisning under Sejrsdagsfesten (hvor Putin stod ved siden af Xi under hele forløbet);

b) Putins flankoperation i Syrien, hvis præcise art stadig er ved at blive udarbejdet, men som synligt har destabiliseret Obamas Hvide Hus; og

c) Det Østlige Økonomiske Forum (ØØF) fra 3.-5. sept. i Vladivostok, der var centreret omkring en hel stribe af nye, russisk-kinesiske aftaler, og som den russiske viceudenrigsminister Morgulov karakteriserede som

»en storstilet, kæmpestor, langsigtet strategisk indsats, der, er jeg sikker på, vil omforme hele det eurasiske rum, når det er gennemført«.

Ud over sin hovedtale den 4. sept., mødtes Putin den 5. sept.

med chefen for den store, kinesiske delegation, vicepremierminister Wang Yang, hvor Putin understregede de to landes »broderskab i kamp«. Putin indledte deres diskussion med atter engang at rose Kina for deres Sejrsdagsfest,

»som minder os om tragedien med Anden Verdenskrig, om det kinesiske folks heltemod og vores broderskab i kamp. I dag står vi over for en hel del opgaver og udfordringer, som vi kan og må håndtere i fællesskab«.

Den russiske præsident understregede, at

»samarbejde mellem Kina og Rusland i Fjernøsten ser meget lovende og betydningsfuldt ud«.

“Før militærparaden for at markere 70-året for det Kinesiske Folks Sejr i Modstandskrigen imod Japan og afslutningen af Anden Verdenskrig. Putin med præsidenten fra Kasakhstan, Nursultan Nazarbayev (venstre) og Kinas præsident, Xi Jinping.” – kremlin.ru

Wangs respons var tilsvarende stærk, og han bemærkede, at Putins tale til ØØF-forsamlingen »i høj grad forstærkede vores tillid til vores samarbejdes succes«. Han rapporterede, at Putin under BRIKS-topmødet i Ufa personligt havde inviteret Xi til at sende en delegation til ØØF-mødet, og at Xi »tillægger denne begivenhed stor betydning« og derfor sendte sin vicepremierminister, og »med mig er der ti regeringsministre og fire guvernører«. Han tilføjede, at 60 førende kinesiske selskaber, der repræsenterede indtægter for mere end 2 bio. dollars, »hvilket næsten udgør 25 % af Kinas BNP, også var til stede. Jeg tror, at, efter Deres tale, vil vore kinesiske selskaber have mere tillid til et fortsat succesrigt samarbejde« mellem de to lande.

Sammen med Kina var der i alt 2.500 deltagere ved ØØF. Iflg. russiske medierapporteringer i Tass og Sputnik har

arrangørerne kun forventet 1.000 deltagere, men 4.000 mennesker forsøgte at tilmelde sig, og de kunne kun håndtere 2.500. Der var 32 officielle, udenlandske delegationer, hvor de største var fra Kina, Sydkorea og Japan. Fra den russiske side blev Putin ledsaget af flere ministre og guvernørerne fra ni fjernøstlige regioner. Over 80 kontrakter til en værdi af 19 mia. dollars blev underskrevet, iflg. russiske regeringsfolk.

Tysk minister: Afslut krigen i Syrien!

8. september 2015 – På et Phoenix TV-talkshow i går aftes opfordrede Gerd Müller, tysk minister for samarbejde og udvikling, til en særlig, international indsats for at bringe fred til Syrien: »Vi har brug for et nyt initiativ fra FN. EU, Rusland, Iran og Tyrkiet må hoppe over deres egen skygge og bringe en afslutning på det forfærdelige myrderi dér, efter fire år. Vi må have en våbenstilstand i Syrien. Det, der foregår dér, kan man ikke forestille sig.«

Müller krævede, at EU-staterne viser et større humanitært engagement for at afhjælpe nødsituationen i de stater i Mellemøsten, der forfølges af borgerkrig, men også et engagement i stater som Libanon og Jordan, der har givet ly til millioner af flygtninge. »Hvis vi ikke gør mere på stedet, vil folk begynde at komme til Tyskland og Europa. Vi kan ikke opbygge en mur omkring os.«

Müller havde barske ord til EU-kommissionen, som han anklagede for at have handlet alt for sent: »Det er kynisk, vi skal

kæmpe med Bruxelles for at få hjælp i størrelsesordenen 1 mia. euro til et nødhjælpeprogram. Hvis vi ikke handler, begår vi en synd imod de europæiske værdier.« Alene i de seneste tre år er 100.000 spædbørn blevet født i flygtningelejrene i Syrien. »Skal vi først vækkes af billeder af frosne spædbørn, eller er vi ude af stand til at handle tre måneder forud«, sagde Müller og tilføjede også barske ord til en verden, »der bruger 1,2 bio. euro hvert år på våben, men kun 120 milliarder euro til udviklingshjælp ... dette må ændres«.

Beate Merk

Bayerns Europa-minister, Beate Merk, udstedte et hasteopfordring i dag til USA om at afslutte krigen i Syrien: »Verdens mest betydningsfulde stater, og mest de, der har vetoret i FN's Sikkerhedsråd [de fem permanente medlemmer], anmodes om i fællesskab at gøre enhver indsats for at opnå en politisk løsning på den syriske konflikt. Især efter aftalen om det iranske atomprogram bør USA og Rusland søge løsninger også for Syrien. Så længe, regionen forbliver ustabil, vil flygtningestrømmen ikke ophøre.« Merk appellerede også »til USA som en ledende, global spiller i Mellemøsten om at tage væsentligt flere flygtninge, end det hidtil har gjort. Men jeg ser også en forpligtelse her for de arabiske Golfstater og for Rusland«.

Titelfoto: Gerd Müller. Fra 2014.

Fhv. chef for NATO's Militærkomite general Kujat opfordrer til 'Stor Alliance med Rusland' for at stoppe krigen i Syrien

8. september 2015 – I flere radiointerviews i dag erklærede fhv. chef for NATO's Militærkomite (2002-05) general Harald Kujat (pens.), her til morgen på Radio Berlin-Brandenburg (RBB): »Det er min personlige mening, at vi bør forsøge at smede en Stor Alliance med Rusland« for at stoppe krigen i Syrien, »og det betyder, at Vesten i realiteten burde arbejde sammen med russerne«.

Kujats synspunkt er, at den eneste grund til, at briterne og franskmændene ønsker at vær aktive med luftangreb, er fordi de har hørt, at russerne måske kommer. Han tilføjede imidlertid, at »luftangreb ikke vil afslutte denne krig«. Da radioværtten på RBB påpegede amerikanske bekymringer over en russisk, militær tilstedeværelse og spurgte, om en sådan alliance var realistisk, svarede Kujat, »Jeg ved det ikke, men det afhænger faktisk her af, om USA er villig til at bidrage til en langsigtet løsning eller ej. Efter min mening er det nødvendigt, af politiske og militære grunde, at have en alliance. Den politiske fordel er, f.eks., at vi kunne få et FN-mandat til humanitær intervention ... Og militært har det den store fordel, at man ikke kommer i sammenstød mellem vestlige og russiske styrker ... Det, der skiller os, er forskellige strategiske mål. Rusland ønsker selvfølgelig at støtte og styrke Assad-regimet, og det vil Vesten ikke, men alle burde have det overordnede mål at bringe denne krig til en afslutning.«

Tidligere på morgenen sagde general Kujat til Norddeutscher Rundfunk (NDR), at procentdelen af flygtninge i Europa repræsenterer en fraktion af de flygtninge, der er internt i Syrien og i nabolandene. Han rejste dernæst det provokerende spørgsmål: Er det vores mål at smide Assad ud, »eller er det vigtigere at afslutte krigen og således afslutte civilbefolkningens lidelser?«

Han sagde også, at Saudi Arabien og Iran burde bringes ind for at få en regional løsning. Samarbejde med Rusland, som de foreslog i 2012, og som blev afvist, »og det var forkert«, understregede han.

Lyndon LaRouche: Bemærkninger ved 93-års fødselsdagsfesten

Det handler ikke om, at man vil gå ud og forsøge at få en kamp om noget, en kreativ kamp; pointen ligger i at gøre modstand, at nægte at underkaste sig det, man ved er forkert, eller billigt (til fals). Og nogen gange er det forkerte ikke andet end et produkt af at være til fals. De fleste mennesker har solgt deres sjæl, billigt

Download (PDF, Unknown)

Syrisk Udenrigsministerium angriber britisk 'kolonipolitik' og 'støtte til terroristorganisationer' i Syrien

7. september 2015 – Præsident Bashar Assads syriske Udenrigsministerium indleverede to breve som ilbud den 6. sept. til FN's generalsekretær Ban Ki-moon og formand for FN's Sikkerhedsråd Vitaly Churkin, som i tilintetgørende vendinger angriber den britiske premierminister David Camerons og andre regeringsmedlemmers diskussion i de sidste 72 timer om, at Storbritannien måske vil indlede en bombekampagne på syrisk territorium, angiveligt imod ISIS.

Brevene, her i parafrase af regeringens Syriske Arabiske Nyhedsbureau (SANA), bemærker, at

»Den britiske regering har ingen ret til at prædike demokrati, menneskerettigheder og kamp mod terrorisme for andre, når det selv har brugt alle sine evner og bragt sin 'kolonierfaring' i spil med at yde alle former for støtte, inklusive finansiel, militær, politisk og mediemæssig støtte, til terroristorganisationerne i Syrien.

Det faktum, at den britiske regering har sendt terrorister og ekstremister til Syrien, såsom dets nationale 'John, ISIS-slagteren' og hen over årtier har givet ly til andre, såsom Abu Qatada og Omar Abdel-Rahman, afslører Storbritanniens politiske hykleri og dets falske påstande om at promovere demokrati, bekæmpe terrorisme og beskytte menneskerettigheder.«

Brevene fastslår, at den britiske regerings aktivitet, inklusive landets Udenrigsministerium, mht. Syrien, består i at »yde direkte støtte til terroristorganisationerne«. Storbritannien

»modsiges landenes pligt til at forsvare deres territorier og folk under FN's Charter og i overensstemmelse med international lov og Sikkerhedsrådets resolutioner«.

Brevene fra det Syriske Udenrigsministerium konkluderer, at

»Storbritannien bør snarere holde prædiken for sig selv, især, fordi det er en permanent medlemsstat i FN's Sikkerhedsråd, før det prædiker for andre, eftersom mange mennesker, inklusive folk fra regionens lande og fra lande i Asien, Mellemøsten og Latinamerika frem til i dag lider under Storbritanniens og andre kolonistaters kolonipolitik.«

Syrerne har sat fingeren på Hendes Majestæts regerings kolonipolitik og krigsprovokerende politik, der har iscenesat krige i Irak, Libyen, Syrien, Afghanistan, Yemen, så vel som også i Ukraine, hvilket kunne udløse en global udslettelseskrig.

Foto: David Cameron og Bashar Assad

**Krige lanceret af Vesten
afsløret som årsag til**

terrorisme og flygtningestrøm

7. september 2015 – Sahra Wagenknecht og Dietmar Bartsch, ledere i parlamentsgruppen for Tysklands hovedoppositionsparti (venstrefløjen) Die Linke, har beskyldt de vestlige lande for at være hovedårsagen til den aktuelle flygtningekrise, som Europa i øjeblikket tager livtag med – den største udfordring med flygtninge, siden Anden Verdenskrig.

»Vestlige lande, under USA's anførsel, har destabiliseret hele regioner ved at muliggøre terrororganisationer, blandt andre ting, og udnytte dem ... Enhver, der forvandler Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien til et brændpunkt, med krige, droneterror, våbenleverancer og overlagt destabilisering, har skylden for, at millioner af mennesker må forlade deres hjemland.«

De sagde,

»bander af mordere, såsom Islamisk Stat (IS), blev indirekte støttet og forsynet med penge og våben af lande, der er allieret med Tyskland, hvilket har bragt millioner af mennesker ind i brutale krige og borgerkrige«.

Wagenknecht og Bartsch kritiserede kansler Merkel for sin opførsel og sagde, at

»hvis Forbundsregeringen havde bare et minimum af mod, ville de forlange, at USA, der er hovedårsagen til flygtningetragedien, bør i det mindste lægge ryg til en del af omkostningerne«.

Herudover kræver de to politikere et omgående stop for tysk våbeneksport og for en forhøjelse af Tysklands udviklingshjælp og dets bidrag til FN's Verdensfødevareprogram – der har advaret om, at det må nedskære hjælpen til flygtningelejre pga. manglende midler til at købe mad og medicin for. Med de aktuelle flygtningestrømme som baggrund er

Verdensfødevareprogrammet kritisk underfinansieret, som relaterede FN-programmer generelt er det.

I Østrig har oppositionspartiet Frihedspartiet, fra den yderste højrefløj, givet USA og NATO-militæralliancen skylden for at udløse flygtningekrisen.

»USA og NATO har ødelagt Irak og Libyen med deres militære intervention, bomber og missiler; med at yde finansiel, logistisk og militær støtte til oppositionen imod præsident Assad i Syrien, og således muliggjort ødelæggelsen, kaosset, lidelserne og den radikale islamisme (IS) i regionen«,

Sagde Hans-Christian Strache på sin Facebook-side.

»USA har i årtier anstiftet brande i Mellemøsten, og har den frækhed at hævde, at ansvaret for den flygtningestrøm, der er udløst, ligger hos Europa. Det er geostrategisk aftribalisering, når det er bedst«,

Skrev han.

Foto: Sahra Wagenknecht og Dietmar Bartsch

På randen af en virkelig krise

Fra LaRouche-bevægelsen, 7. september 2015 – Vi befinder os på randen af en virkelig krise, på national (USA) og international skala – Putins Rusland har foretaget sit træk,

og Obama er ved at gå amok. Vi har endnu ikke set, at han flipper helt ud, men det er undervejs.

Vi må være forberedt: især os, for vi så alt dette komme, da andre nægtede at tro det. Vi forstod f.eks. betydningen af sejrsmarchen på jubilæumsdagen i Beijing, den 3. september. Nu, da Putin er i færd med at tage forholdsregler til at beskytte Syrien og knuse ISIS, vil Obama enten blive nødt til at trække følehornene til sig, eller også skabe den hedeste konflikt nogen sinde.

Obama har insisteret på, at han ville kontrollere Syrien, at ISIS ikke måtte elimineres, men at præsident Assad i stedet skulle fjernes. Putin sagde »Nej«. Han nøjedes ikke med at sige det – han handlede på det. Det er spørgsmålet: der finder et opgør sted mellem Putin og Obama. Og Putin kommer ikke med indrømmelser: indrømmelsen må komme fra Obama.

Tysklands sindelagsskift i flygtningespørgsmålet, deres beslutning om at acceptere hundreder af tusinder af flygtninge, byder også Obama trods. Og de vil heller ikke trække sig.

Fra og med mandag morgen har dette nået et kritisk stadium. Det, Putin har krævet, er fuldstændig rimeligt. Vil Obama give op? Vil han trække sig? For, hvis han ikke vil, så er vi tæt på en tilstand med Tredje Verdenskrig. Hvad vil der ske? Det er svært at sige. Folk må tage et standpunkt. Det bedste udfald vil være, at Obama skrotes. Alle ved, at dette er det store opgør. Hvad vil de gøre?

Obama bluffer, men det er et farligt bluffnummer, fordi han er en galning og en masse-morder. Han siger, »Jeg vil dræbe ... dræbe! Jeg gav ordre til drab«. Vi har oplevet to embedsperioder under Cheney med dette, og nu næsten to endnu værre embedsperioder under Obama. Hvor er legaliteten i dette? Vil Kongressen handle som idioter? Eller vil de sige, »Obama er gået for vidt«.

Obama må smides ud af embedet under det 25. forfatningstillæg, i betragtning af beviserne for, at han ønsker at beskytte den nazi-lignende ISIS-organisation og vælte den legitime, syriske præsident. Alt, hvad Obama gør, er svindel; det meste af verden vil være mere end lykkelig ved at komme af med ham. Obama må smides ud af embedet, punktum. Det er den eneste løsning for menneskeheden, og det eneste, folk behøver at sige, er dette.

De Forenede Nationers Generalforsamling står for at forsamles i New York. Vil de låne sig tilbage og se på, at en atomkrig lanceres? Vi befinder os i en kompleks situation, hvor der ikke gives klare svar, men de tilnærmelsesvise konklusioner er klare. Obama er ikke den aktive person her; det er Putin, som man ser stå ved siden af den kinesiske præsident Xi Jinping under paraden i Beijing den 3. september. Som næste skridt er Putin parat til at sparke ISIS ud af Syrien, og han har fuldstændig ret. Hvis han tillod Obama og ISIS at vinde, ville der blive en kædereaktionsagtig degeneration i hele området. Den bedste løsning er at smide Obama ud nu.

Støt os, så vi kan fortsætte kampen!

Kontakt os, og se, hvad du kan hjælpe med

Foto: Sejrsstatue på Triumfbuen på Palads Pladsen i Skt. Petersborg, Rusland, for sejren over Napoleon.

Temavideo:

‘Gør fremskridt – eller dø’

Dansk udskrift

Progress – or die

LPac Video

Med dansk udskrift

På grund af emnets aktualitet udlægger vi denne LaRouchePAC-video, som er fra 13. april, 2012:

... den første atombombe blev kastet over Hiroshima, en militærbase ... Vi vil fortsætte med at bruge den, indtil vi fuldstændig har ødelagt Japans evne til at ...

Kennedy 1963: » ... i Berlin eller på Cuba vil en krig i dag eller i morgen, hvis den blev en atomkrig, ville den ikke være som nogen anden krig i historien. En fuldt optrappet udveksling af atomvåben, der varede under 60 minutter, kunne, med de våben, der nu findes, udslette mere end 300 millioner amerikanere, europæere og russere, såvel som utalte millioner andre steder, og de overlevende, som formand Khrusjtjov advarede det kommunistiske Kina om, de overlevende ville misunde de døde. Hvis blot én termionuklear bombe blev kastet på en amerikansk, russisk eller anden by, hvad enten den blev udløst ved et uheld eller med overlæg, af en galning eller af en fjende, af en større nation eller af en mindre, fra et hvilket som helst hjørne af verden, kunne denne ene bombe udløse mere destruktiv kraft over denne ene, hjælpeløse by end

alle de bomber, der blev kastet under Anden Verdenskrig.«

2012: I dag, næsten halvtreds år efter disse ord af præsident Kennedy, hænger den termonukleare krigs sky stadig over vore hoveder. Konfronteret med sammenbruddet af verdens monetaristiske system er Det britiske Imperiums fremstød for generel krig allerede i gang. Fra mordet på Gaddafi i Libyen til fremstødet for en militær intervention i Syrien, og til Israels fremstød for et angreb på Iran, skubbes verden frem mod randen af generel krig. I en æra med termonukleare våben betyder generel krig en termonuklear krig. Det betyder ikke blot utænkelige mængder af død og ødelæggelse; det er en trussel mod vor arts blotte eksistens. Men denne aktuelle, dødbringende tingenes tilstand behøver ikke at eksistere.

(*Ronald Reagan*) »... lad os vende os mod videnskab og teknologi, der har frembragt vor storslåede industribasis og givet os den livskvalitet, som vi i dag nyder. Hvad, om frie mennesker kunne leve trygt i visheden om, at deres tryghed ikke hvilede på truslen om amerikanernes evne til at levere et omgående gengældelsesangreb for at afskrække et sovjetisk angreb, hvis vi kunne opfange og ødelægge strategiske ballistiske missiler, før de nåede frem til vor eller vore allieredes jord? Jeg ved, at dette er en formidabel teknisk opgave, en opgave, som ikke ville blive fuldført før ved slutningen af dette århundrede, men er det ikke enhver investering værd at befri verden fra truslen om atomkrig? Det ved vi, at det er. Jeg opfordrer vort lands videnskabelige samfund, som gav os atomvåben, til nu at anvende deres storslåede talenter i verdensfredens tjeneste, til at give os midlerne til at gøre disse atomvåben impotente og overflødige.«

Lyndon LaRouche: »Den fremgangsmåde, vi må anvende, hedder 'trinvis strategisk ballistisk missilforsvar'. Den første forsvarslinje er laservåben, hvis opgave er at ødelægge sovjetiske missiler i samme øjeblik, disse missiler udløses ...« Det strategiske Forsvarsinitiativ, udviklet af Lyndon LaRouche

og vedtaget af Ronald Reagan, var på randen af at blive til virkelighed, et fælles amerikansk-sovjetisk, rumbaseret, ballistisk missilforsvarssystem, der tog nye fysiske principper i anvendelse, såsom de sovjetiske stråle-partikkelasere, samt andre, endnu ikke opfundne teknologier, der ville gøre våbnene overflødige. Men SDI blev ikke til noget. Det britiske Imperiums hånd greb ind for at standse menneskets fremskridt. Gennem Det britiske Imperiums sovjetiske marionetter, Yuri Andropov og Mikael Gorbatsjov, sammen med de britiske marionetter i USA, blev SDI-forslaget lukket ned, og i stedet for et program uden fortilfælde med videnskab som drivkraft, fik vi London-Wall Street svindelnummeret, et svindelnummer, som nu har bragt hele det transatlantiske område på denne planet til en elendig tilstand af fysisk-økonomisk sammenbrud, et svindelnummer, der har bragt os til randen af termonuklear krig.

»Skønsmæssigt 30.000 mennesker marcherede gennem Athen i torsdags i den anden protestbølge mod ... Molotov-cocktails, to tønder med gas, og sten flyver gennem luften«

Lyndon LaRouche: »Hvis SDI ikke var blevet droppet, ville vi ikke befinde os i dette rod i dag. Vi havde ret; jeg havde især ret, og de, der ikke lyttede til mit budskab, mislykkedes, og var fiaskoer, og alle de ting, som de ikke gjorde, og som de skulle have gjort, var det, der muliggjorde den aktuelle trussel om den omgående udslettelse af den menneskelige art.«

Der findes mere end 20.000 atomspræghoveder. Hvad, hvis de blev taget i anvendelse? Vore ubåde af Ohio-klassen symboliserer USA's ødelæggelseskapacitet. Hver af disse ubåde kan rumme op til 24 Trident-missiler, missiler, der kan flyve med en hastighed af over 13.000 mil i timen og ramme mål 7.000 mil borte. Hvert missil er udstyret med 4-8 atomspræghoveder; enten W-76 spræghovedet med en ladning på 100 kiloton, eller den mere destruktive W-88 med en ladning på 475 kiloton. Til sammenligning havde Littleboy, atombomben, der blev kastet

over Hiroshima, en ladning på 14 kt, og Fatman, der blev kastet over Nagasaki, 23 kt. De var atombomber. I dag har vi at gøre med termonukleare bomber, der hver er 8-40 gange kraftigere end Hiroshima. Med 4 W-88 sprænghoveder i hver Trident-missil, og med 24 missiler på hver ubåd, og med 14 amerikanske ubåde, der er bevæbnet med disse, bliver det til næsten 400 sprænghoveder med hver en ladning på 475 kt – en kolossal ødelæggelsesevne.

I Rusland har deres interkontinentale missil, SS-27, en rækkevidde på 6.500 mil og bærer en ladning på 550 kt. Eller tag Ruslands SS-18, med kælenavnet 'Satan', af hvilke man har kendskab til 6 eksisterende, og som har en rækkevidde på 10.000 mil og kan levere et enkelt sprænghoved med en ladning på 8.000 kt! Hvis 'Satan' blev udløst over New York City, ville storbrandens radius, inden for hvilken alle mennesker ville dø inden for 24 timer, være omtrent 4 mil.

I Kina har de DF 5A, der kan udstyres med et enkelt sprænghoved med en ladning på 4.000 kt eller med 4-6 sprænghoveder med hver sit mål, og hver med en ladning på mellem 150 og 300 kt; dette interkontinentale ballistiske missils rækkevidde er på 8.000 mil, hvilket gør USA's vestkyst til et meget let mål.

Hvis vi kom ind i en global, termonuklear konflikt, ville vi på få minutter gøre en ende på civilisationen, som vi kender den. Storbyer over hele kloden ville forsvinde fra landkortet; milliarder af mennesker vil være døde, og som Kennedy citerede, ville 'de levende misunde de døde'. Men betyder dette udslettelse? Ud over død og ødelæggelse på jordens overflade har en termonuklear krig evnen til at transformere Jordens klima. Ligesom eksplosionen fra en stor vulkan, som Tamboras udbrud i 1815 i Indonesien, der lukkede sollyset ude og frembragte 'året uden sommer', således kan også eksplosionerne fra termonukleare våben forårsage globale klimaforandringer. Man skønner, at udveksling af blot 15 bomber af Hiroshima-størrelse mellem Pakistan og Indien,

hvilket udgør langt mindre end 1 % af verdens atomarsenal, ville skabe klimaforandringer uden fortilfælde i menneskehedens historie, hvis de blev kastet over kæmpebyer i hvert af disse lande. 5 mio. tons sort kulstofrøg ville blive sluppet ud i den øverste troposfære, og ville dernæst, når den først blev opvarmet af Solen, blive løftet endnu højere op, i stratosfæren. Man skønner, at denne røg ville sprede sig i løbet af 49 dage og lægge en dyne over hele Jorden og lukke tilstrækkeligt af for sollyset til at skabe et klima som i den lille istid. Hvis verden kom ind i en global konflikt, hvor man brugte en tredjedel af verdens atomarsenal, ville der dannes så meget røg, at Solens stråler ville blive udelukket fra at nå Jordens overflade og få temperaturerne til at falde under frysepunktet i månedsvis over hele kloden og dræbe praktisk talt alle fotosyntese-processer, og dermed alt liv, der er afhængig af dem. Hvor svovlpartiklerne fra et vulkanudbrud forbliver luftbårne i omtrent 2 år, kunne røgen fra atom-eksplosioner vare i et årti. Oven i død og ødelæggelse af storbyer over hele kloden, ville selve Jordens biosfære, den skrøbelige indpakning, som det har taget milliarder af år at udvikle frem til det stadie, hvor menneskeligt liv kunne eksistere, blive ødelagt. Vi taler virkelig om masseudslettelse af den menneskelige art.

Men det behøver ikke ske.

Alt imens de monetaristiske nationer smuldrer, bevæger nationer som Rusland og Kina sig væk fra en monetaristisk økonomi og satser på en politik med skabelse af fysisk rigdom, storstilet økonomisk udvikling og pionerprojekter inden for den arktiske udviklings og menneskets kolonisering af rummets nye, fremskudte grænser. Rusland har inviteret USA til at gå sammen med sig i eventyret om denne nye, fremskudte grænse. Rusland har ikke alene foreslået et fælles program til udvikling af Beringstrædet, men Rusland har tilbudt principperne om 1980'ernes SDI tilbage til USA i form af Det strategiske forsvar af Jorden. Foreløbig har USA valgt at

klamre sig til sine fantasier om Wall Street og City og London.

(Den britiske dronning) »... i dag er USA fortsat vor vigtigste allierede ... «

I stedet for at tage imod Ruslands tilbud om fælles økonomisk udvikling, spiller USA rollen som syndebuk for det smuldrende, Britiske Imperium. Alt imens Rusland og Kina nægter at underkaste sig imperiesystemet, bruger Det britiske Imperium USA's våbenarsenal til at forsøge at true dem til underkastelse. Det er dette sammenstød mellem imperiesystemet og kampen om den menneskelige arts overtagelse af styringen af planeten, som driver os frem mod krig.

Hvis vi fjerner Barack Obama fra Det hvide Hus, fjerner vi USA's våbenarsenal fra briternes kontrol og vælter skakbrættet. Ved at fjerne Barack Obama åbner man op for, at USA kan arbejde seriøst med både Rusland og Kina, og for, at Amerikas pionerånd, som gav verden 'et frihedens tempel og et håbets fyrtårn', atter kan blive udløst.

(JFK) »Verden har før været tæt på krig, men nu har mennesket, som har overlevet alle tidligere trusler mod sin eksistens, taget evnen til at udslette sin egen art mere end syv gange i sine dødelige hænder. I aften står jeg her, med ansigtet mod vest, på det sted, der engang var den store, fremskudte grænsepost; fra det land, der strakte sig 3000 mil bag os, opgav pionererne deres sikkerhed, deres tryghed og undertiden deres liv for at bygge vort nye Vesten. De holdtes ikke tilbage af deres egne tvivl, eller var fanger af en gevinst for sig selv. De var fast besluttet på at skabe den nye verden, stærk og fri, et eksempel for verden, på at overvinde dens farer og dens vanskeligheder, og besejre de fjender, der truede indefra og udefra. Nogle ville sige, at denne kamp er forbi, at alle horisonterne er udforsket, at alle kampene er blevet vundet, at der ikke længere er nogen fremskudt, amerikansk grænse, men jeg er sikker på, at ingen ville

erklære sig enig i denne stemning, for alle problemerne er ikke løst, og alle kampene er ikke vundet, og vi står i dag på randen af en ny, fremskudt grænse, 1960'ernes fremskudte grænse, med ukendte muligheder og farer, uopfyldte håb og uopfyldte veje; den nye, fremskudte grænse er her, hvad enten vi søger den eller ej; denne nye, fremskudte grænse er de områder i rummet, der ikke er kortlagt, uløste spørgsmål om fred og krig, uvidenhedens og fordommenes ubesejrede provinser, ubesvarede spørgsmål om fattigdom og overskud. Men jeg er overbevist om, at tiden kræver forestillingsevne og mod og vedholdenhed. Jeg beder hver af Jer om at være pioner i denne nye, fremskudte grænse. Min opfordring er til de unge af hjertet, uanset alder, til de stærke i ånden, uanset parti, til alle, der imødegår skriftens opfordring: 'Vær stærk og modig, vær ikke bange, lad dig ikke skræmme'. Hvis vi har modet og viljen, kan vi komme igennem en tid, hvor vi ikke alene vil blive vidne til nye gennembrud inden for ødelæggelsesvåben, men også et kapløb om herredømmet over himlen og regnen, havene og tidevandet, den fjerne side af rummet og menneskets egen ånd, det er spørgsmålet om den nye, fremskudte grænse, det er det valg, som vor nation må træffe, hele menneskeheden afventer vor beslutning, en hel verden ser hen til, hvad vi vil gøre, og vi kan ikke svigte denne tillid, og vi kan ikke undlade at forsøge.« (Bifald)

Den nye, fremskudte grænse er ikke en række løfter, det er en række udfordringer. Det appellerer til vor stolthed, ikke til vor tryghed. Det kræver forestillingsevne og mod og vedholdenhed. Se, hvad menneskeheden er i stand til. Vi er en mægtig, geologisk kraft. Hvordan kan det være, at termonuklear fusion kun er blevet anvendt til at skabe masseødelæggelsesvåben? Hvorfor har vi ikke anvendt den som middel til at drive et bemannet rumfartøj til Mars? Hvorfor er vi aldrig vendt tilbage til Månen? Hvorfor opgav vi Kennedys drømme om den nye, fremskudte grænse? For da briterne myrdede Kennedy-brødrene, underkastede vi os de regler, som oligarkiet fastlagde. I dag står vi på randen af en ny, fremskudt grænse;

men for at opnå den må vi tilintetgøre det oligarkiske princip. Det holder os ikke alene tilbage; det truer med at udslette vor art.

Det er nu, vi må vælge enten at gøre videnskabelige fremskridt – eller dø.

Lyndon LaRouche om det forestående finanssammenbrud og de tiltag, der må gennemføres. “Vi vil ikke gå tilbage til elendighed igen”

Det betyder, at vi ville lukke alle disse ting ned, og vi ville simpelt hen stryge dem af regnskabet. De har ingen iboende værdi; slet dem af regnskaberne. Med andre ord, fjern den parasitiske skat! De er parasitter, de er værdiløse parasitter, og det eneste, de gør for dig, hvis du samtykker, er at bestjæle dig, og så får du måske flere problemer.

Download (PDF, Unknown)

Spaniens Ekai-center: Flygtningekrise er Washingtons og Europas krigsforbrydelse

6. september 2015 – I et arbejdsdokument fra 4. sept. med titlen, »En politik for Europa: Krigsforbrydelser«, lægger Spaniens Ekai-center, en tænketank, ansvaret for de massive tabstal, der især påføres flygtninge fra Nordafrika og Mellemøsten, på en krigspolitik, der forfølges af medskyldige regeringer, med Washington i spidsen, der følger »Wall Streets strategi«. Dokumentet argumenterer:

»Under det ene påskud efter det andet, med den ene løgn efter den anden, er Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien og Yemen blevet destabiliseret, invaderet og nådesløst bombarderet i løbet af de seneste 15 år.« Resultatet er ikke blot liget af dette ene, syriske barn, der druknede på en europæisk strand, men dødsrater, der rangerer mellem en og tre millioner mennesker, »alt sammen baseret på beslutninger fra Washington og dets vestlige allierede, der, og lad os klart slå det fast, ikke har været andet end en uafbrudt række af krigsforbrydelser«. Tony Blair er et almindeligt kendt tilfælde, men der er et stort antal politikere, samt europæiske og amerikanske medier, som har del i forbrydelsen.

»En krigsforbrydelse er en krigsforbrydelse. Og en uafbrudt række af krigsforbrydelser med en eller flere millioner dødsfald som konsekvens er en så oprørende grusomhed, at den kan ødelægge Europas fremtid som en førende civilisation på planeten. Glem græsk civilisation, klassisk kunst, Renæssancen

og demokrati. I løbet af disse år nedriver vi selv mange århundreders europæisk civilisations civiliserende arv.

Problemet er således ikke, hvordan vi skal sørge for disse tusinder af flygtninge, der ankommer til vore kyster. Mange flere vil ankomme, hvis vi ikke stopper alt dette. Problemet er, hvordan vi bringer disse vestlige regeringer, der er ansvarlige for disse krigsforbrydelser, til fald. Og hvordan vi skal forsøge at fængsle de politiske ledere og medier, der er ansvarlige for krigsforbrydelserne.«

Tysk Die Linke-parti: Obamas handlinger forårsagede flygtningekrise

6. september 2015 – Tysklands venstrefløjs-oppositionsparti Die Linke har angrebet USA hårdt for dets indirekte støtte og finansiering af »morderiske bander, såsom Islamisk Stat«, og kalder det for hovedårsagen til flygtningekrisen. Anklagerne blev fremført i Forbundsdagen og er indeholdt i et forslag, der skal fremstilles på mandag, iflg. *Der Spiegel*. (http://www.spiegel.de/thema/die_linke/)

Partiet siger, at »Vestlige lande med USA i spidsen har destabiliseret hele regioner«, fordi de gjorde terrororganisationerne til instrumenter, og således udsatte millioner af mennesker for brutale krige og borgerkrige.

Die Linke opfordrer Tyskland til at have modet til at bede USA selv give adgang til de flygtninge, der flygter fra kaosset. Udlægget på SpiegelOnline følges op af over et hundrede kommentarer, hvoraf de fleste støtter, hvad Die Linkes

erklæring siger.

To europæiske præsidenter opfordrer til samarbejde med Rusland for at stoppe flygtningekrisen

5. september 2015 – Nogle europæiske personer er begyndt at påpege det indlysende: de millioner af flygtninge i Mellemøsten, af hvilke kun 2 % er på vej til Europa – for indeværende – er resultatet af krige, der aldrig burde have fundet sted.

Den finske præsident Sauli Niinistö påpegede, i et interview med det finske *Nykypäivä* *Verkkouutiset*, at årsagen til flygtningekrisen var krigen i Syrien. Han refererede til rapporter om forhandlinger mellem Rusland og USA og sagde, at dette er en god udvikling, der må finde sted. Niinistö støttede fuldstændigt sin forgænger, præsident Maarti Ahtisaari, der i 2014 udtalte, at Rusland i 2012 foreslog at samarbejde om Syrien, men at briterne og amerikanerne ikke var interesseret i noget som helst andet end at få Assad ud. Niinistö sagde, at Ahtisaari havde ret, og at USA, Rusland og EU nu måtte finde et fælles grundlag for samarbejde imod ISIS.

Den tjekkiske præsident Milos Zeman, den eneste, europæiske regeringsperson til at deltage i Sejrsparaden for Anden

Verdenskrig i Beijing på trods af pres fra EU, talte, iflg. flere tjekkiske presserapporter, med præsident Putin om behovet for, at Vesten samarbejder med Rusland om anti-ISIS-operationer. Han refererede til latterlige handlinger, der havde ført til denne situation, uden at nævne navne.

Chefredaktøren for *Mainzer Allgemeine Zeitung*, Friedrich Roeingh, skrev en kommentar, hvor han sagde, at Ruslands involvering i Syrien er det første glimt af håb og roste Putins indsats sammen med Saudi Arabien og Iran for at finde en løsning i Syrien.

De flygtninge-skabende krige, fra Afghanistan, til Irak-2003, Libyen-2011, samt Obamas dækning over ISIS siden, er resulteret i det følgende:

Antallet af flygtninge i regionen rager i øjeblikket højt op over det antal, der er på vej til Europa (2 %); her følger dimensionerne:

SYRIEN: 7,8 mio. mennesker er internt fordrevet, og yderligere 4 mio. syriske flygtninge huses af lande i regionen, Tyrkiet, Libanon, Jordan, Egypten, Irak, plus de flygtninge, der forsøger at nå til Europa – i alt mere end halvdelen af en befolkning på 20 mio.

LIBYEN: den tunesiske præsident Marzouki erklærede i august, at 2 mio. libyere er flygtninge i Tunesien, en tredjedel af den libyske befolkning før NATO-angrebet i 2011.

IRAK: som følge af ISIS-offensiven, som Obamaregeringen tillod, er der nu 2 mio. interne flygtninge i Irak; dette ud over de 250.000 syriske flygtninge i landet.

AFGHANISTAN: den procentdel af afghanere, der er nået frem til Europas porte, er blot en lille del af de 3-4 mio. afghanere, der nu er flygtninge i regionen.

Foto: Flygtning. Her: Libyske flygtninge på vej til Tunesien, feb. 2011.

Video: Helga Zepp-LaRouche: Et nyt paradigme for civilisationen (Dansk udskrift)

Schiller Instituttets formand, Helga Zepp-LaRouche:

»Du ved sandsynligvis ikke noget om det endnu, for massemedierne dækker det ikke, men virkeligheden er den, at menneskeheden allerede har indledt en fuldstændig ny æra med BRIKS-landene. De er i færd med at virkeliggøre et fuldstændigt nyt økonomisk og finansielt system. Kina er i færd med at bygge den Nye Silkevej, der bringer udvikling og fred til alle lande, der deltager i projektet. Kinas kultur er orienteret imod en bedre fremtid for menneskeheden, og hele den kinesiske befolkning deltager optimistisk i denne fællesmission.

Den indiske premierminister Modi har udtrykt det således: 'BRIKS-landene udgør den første alliance i historien, der ikke defineres ud fra sine aktuelle kapaciteter, men ud fra det fremtidige potentiale, og det er dets befolkningers kreativitet.'

Lad os gøre alt, vi kan, for at få de europæiske nationer og

USA til at gå med i dette optimistiske perspektiv for fremtiden.«

(Men uanset, hvilken form for trykkemaskine, der bruges, må vore trykkeriarbejdere ...)

Speaker: »Den største udvikling i vores levetid er blevet fuldstændigt blokeret af medierne. Er der noget, medierne ikke vil have, du skal vide?«

Den kinesiske præsident, Xi Jinping:

»Vi har kun en planet, og landene deler denne ene verden. For at få fremgang i Asien, og i verden, kan vi ikke undvære hinanden. Det, som Kina derfor har mest brug for, er harmoniske og stabile, nationale forhold, og fredelige og rolige, internationale forhold. Uroligheder og krig er imod det kinesiske folks fundamentale interesser. Kina har, i moderne tider, lidt under uroligheder og krig i mere end et århundrede, og det kinesiske folk ville aldrig ønske at påføre andre lande, eller folkeslag, den samme tragedie. Historien har lært os, at intet land, der forsøgte at opnå sit mål ved hjælp af magt, lykkedes med det.«

Den russiske præsident, Vladimir Putin:

»Vi går nu ind i en ny fase af vores nationale udvikling. Vi må forstå, at de fremtidige generationers liv og vore udsigter som land og som nation afhænger af os i dag, af vores faste beslutning om at udvikle vore udstrakte vidder fra Det baltiske Hav til Stillehavet.«

Den indiske premierminister Narendra Modi:

»Ligesom vi kæmpede for vores frihed, ligesom vi kæmpede sammen; vi var ikke adskilt dengang. Vi var sammen. Vandt vi ikke kampen om frihed imod det imperium? Hvis det indiske folk kunne fjerne så stort et imperium uden at have regeringsmagten, uden våben og endda uden ressourcer, så er det, venner, nutidens nødvendighed at udrydde fattigdom. Kan vi ikke overvinde fattigdommen? Mine kære, 1,25 milliard landsmænd, lad os beslutte at udrydde fattigdommen, vinde kampen imod den. Lad os gå frem med drømmen om at udrydde fattigdom i Indien.«

Fra den Gamle Silkevej ...

til den Nye Silkevej:

Et nyt paradigme for civilisationen

RADIO SCHILLER 7. september

2015: Flygtningekrisen kræver kursskifte

Med formand Tom Gillesberg

China Daily citerer Zepp-LaRouche på sejrs-mindetag

4. september 2015 – China Daily's Europakorrespondent Zhang Chunyan citerede Helga Zepp-LaRouche i dagens europæiske avisudgave med overskriften »Kinas styrkeopvisning kombinerer minder og fred«, om europæiske synspunkter om festligholdelsen den 3. sept. i Beijing i anledning af 70-året for sejren i Kinas Modstandskrig imod Japansk Aggression og Anden Verdenskrigs Afslutning.

http://europe.chinadaily.com.cn/europe/2015-09/03/content_21785352.htm

Fr. Zhang skrev: »Helga Zepp-LaRouche, stifter af Schiller Instituttet, en international, politisk og økonomisk tænketank, der har hjemsted i Tyskland, bemærkede, 'I kombination med præsident Xi Jinpings win-win-strategi som ny model for økonomisk samarbejde, der viser visionen om fremtiden og muligheden for at overvinde geopolitik, så minder det verden om, at bevarelse af freden er det mest dyrebare gode i vores nutid.

At afholde en stor militærparade i anledning af 70-året for

Anden Verdenskrigs afslutning er en meget magtfuld måde at støtte idéen om Kinas og andre nationer i Stillehavsområdets nationale suverænitet', sagde Zepp-LaRouche.«

Artiklen rapporterer også om kommentarer fra to andre europæiske iagttagere. Rana Mitter, direktør for det Kinesiske Universitetscenter ved Oxforduniversitetet, udtalte, at »denne mindehøjtidelighed minder folk om, at Kina ydede meget store ofre for at være med til at frembringe en sejr for de allierede i krigen«. Og Kerry Brown, associeret fellow ved Londons Chatham House, sagde, at militærparaden »markerer et momentum for en ny selvtillid for Kina, hvor det ønsker at få en bredere forståelse og anerkendelse af sit bidrag i Anden Verdenskrig«.

Foto: Helga Zepp-LaRouche er flere gange blevet inviteret til at holde tale i Kina, og har optrådt i de kinesiske medier, i forbindelse med Den nye Silkevej/Verdenslandbroen. Her CCTV fra 14. april 2014.

Putin: Løs flygtningekrise ved at genrejse de krigshærgede landes økonomier

5. september 2015 – Endnu et vigtigt spørgsmål, der blev rejst under den russiske præsident Vladimir Putins pressekonference den 4. sept. ved det Østlige Økonomiske Forum (ØØF) i Vladivostok, drejede sig om flygtningekrisen i Europa. Udskrift af hele pressekonferencen er nu tilgængeligt på engelsk på Kremls webseite.

Putin begyndte med at sige, at dette er »en krise, der absolut var at forvente«, som han og andre i Rusland havde advaret om, »vore såkaldte vestlige partnere fortsætter med deres vildledte udenrigspolitik, som jeg altid refererede til den, især i de muslimske områder, i Mellemøsten, Nordafrika; den politik, de faktisk stadig fører«.

Denne politik med at påtvinge »deres standarder«, uden at forstå historien, religionen eller kulturen i de lande, de intervenserer i, har været katastrofal – og Europa betaler en højere pris end USA pga. af dets nærhed til området.

Han sagde ironisk, at han ikke sagde dette for at vise, »hvor intelligente vi er ... eller for at drille nogen«, men for at se, hvad det næste er, vi skal gøre, og »svaret er meget enkelt«.

For det første, sagde han, er det »umuligt at gøre nogen fremskridt »i regioner, der kontrolleres af Islamisk Stat ... folk flygter fra disse regioner, de dræber hundreder af tusinder, sprænger kulturelle monumenter i luften, brænder folk levende eller drukner dem, skærer hovedet af levende mennesker. Hvordan kan folk leve dér? Selvfølgelig flygter folk«.

»For det andet, så må vi genrejse disse landes økonomi ... Kun på denne måde, ved at vise respekt for disse folkeslags og landes historie, traditioner og religion, kan vi genoprette deres nationalstater og yde storstilet økonomisk og politisk støtte.«

Han sluttede dette svar med at sige, »Jeg sætter mit håb til en positiv udvikling og til en fælles indsats med alle vore partnere.«

Uddrag af præsident Xi Jinpings tale på mindefest for 70-året for sejr i Anden Verdenskrig

3. september 2015 – »Oplevelsen af krig får folk til at værdsætte fred så meget desto mere. Formålet med, at vi højttideligholder 70-året for sejren i det Kinesiske Folks Modstandskrig imod Japansk Aggression og den Anti-fascistiske Verdenskrig, er at komme historien i hu, ære alle dem, der gav deres liv, værne om freden og åbne op for fremtiden.

Idet den drog hærgende igennem Asien, Europa, Afrika og Oceanien, kostede denne krig over 100 millioner tab, militære og civile. Kina led over 35 millioner tab, og Sovjetunionen mistede flere end 27 millioner liv. Den bedste måde, hvorpå vi kan ære de helte, der gav deres liv for at opretholde frihed, retfærdighed og fred, og sørge over tabet af uskyldige liv, der brutalt blev taget under krigen, er at sikre, at denne historiske tragedie aldrig gentager sig.

Krig er som et spejl. At se i det hjælper os til bedre at påskønne værdien af fred. I dag er fred og udvikling blevet den herskende tendens, men verden er langt fra fredelig. Krig er det Damoklessværd, der stadig hænger over menneskeheden. Vi må lære af historien og dedikere os til freden.

For fredens skyld må vi nære en klar opfattelse af et globalt fællesskab for en fælles fremtid. Fordomme, diskriminering, had og krig kan kun forårsage katastrofe og lidelse, alt imens gensidig respekt, lighed, fredelig udvikling og fælles rigdom repræsenterer den rette vej at tage. Alle lande bør i fællesskab opretholde den internationale orden og det internationale system, der understøttes af formålene og

principperne i FN's Charter,[1] opbygge en ny type internationale relationer med win-win-samarbejde og fremme den ædle sag for global fred og udvikling.

For fredens skyld vil Kina fortsat være forpligtende engageret i fredelig udvikling. Vi kinesere elsker fred. Uanset, hvor meget stærkere, Kina bliver, så vil det aldrig søge verdensherredømme eller ekspansion. Det vil aldrig påføre en anden nation sine egne, fortidige lidelser. Det kinesiske folk er fast besluttet på at forfølge venskabelige relationer med alle andre lande, opretholde udfaldet af det Kinesiske Folks Modstandskrig imod Japansk Aggression og den Anti-fascistiske Verdenskrig, og yde større bidrag til menneskeheden.«

[1] Se: »Kina og Rusland søger at genoplive ånden fra FN's grundlæggelse«

Historisk uafhængighedserklæring i Kina

3. september 2015 – Nyhedsoplæseren for »Nyheder i Kina«, der dækkede den historiske Sejrsparade på Tiananmen-pladsen i dag, kom med flere interessante bemærkninger.

Æresgarden, der hejste flaget, tog 121 skridt hen til flagstangen, hvor hvert skridt markerede et år siden den japanske krig i 1894 mod Kina over kontrollen over Korea. Den indforståede betydning var, at dette var den faktiske begyndelse på Krig med Japan, i Vesten kendt som Anden

Verdenskrig.

Det blev også understreget, at veteraner, der kæmpede med KMT, den nationalistiske, kinesiske regering under Chang Kai-Shek (Kuomintang), ligeledes blev æret – veteraner fra KMT og den Røde Hær red sammen i paraden. Desuden, at de militære enheder, der marcherede i paraden, blev identificeret af de slag, de havde udkæmpet i krigen mod Japan, ude at skelne mellem, om de havde været KMT eller CPC. Kommentatoren priste også de amerikanske Flying Tigers under Claire Lee Chennault, der kæmpede sammen med KMT.

Franklin Roosevelt blev citeret for at prise Kinas indsats i krigen og for at sige, at havde den kinesiske modstandsbevægelse ikke bundet hovedparten af de japanske militærstyrker, kunne Japan meget vel have været i stand til at indtage Australien og Indien.

I Xi Jinpings tale erklærede han, at krigens afslutning ikke alene var en sejr over Japan, men at den også »gjorde en ende på Kinas nationale ydmygelse over at have lidt successive nederlag for hånden af udenlandske aggressorer i moderne tid«.

Xi advarede også om, at »verden var langt fra rolig. Krig er det Damoklessværd, der stadig hænger over menneskeheden«. Han lovede højtideligt, at »Uanset hvor meget stærkere, Kina måtte blive, så ville det aldrig søge verdensherredømme eller ekspansion. Det vil aldrig påføre sin egen, fortidige lidelse over en anden nation. Det kinesiske folk er fast besluttet på at forfølge fredelige relationer med alle andre lande, opretholde udfaldet af det Kinesiske Folks Modstandskrig mod Japansk Aggression og den Anti-fascistiske Verdenskrig, samt yde større bidrag til menneskeheden«.

Præsident Xi Jinping udsteder appel om fred på mindedag for 70-året for Anden Verdenskrig

3. september 2015 – Kina fremviste en imponerende opvisning af sit tunge militærudstyr i anledning af 70-året for sejren over Japan. Dette var den første militærparade, som Kina afholdt i anledning af dette jubilæum, og den havde tydeligvis til hensigt at sende et budskab om tilstanden i verden i dag. For første gang fremviste kineserne det meste af deres moderne udstyr, inklusive dele af deres atomvåbenarsenal. Samtidig – og igen, for første gang, – inviterede de enheder af andre nationer til at sende deres egne militære enheder for at marchere i paraden. Seksten nationer havde sendt enheder, der skulle deltage i marchen, og flere end 20 nationer var repræsenteret af deres statsoverhoveder. Disse statsoverhoveder inkluderede præsidenterne fra Serbien, Sydafrika, Venezuela, Usbekistan, Tadsjikistan, Papua-Ny Guinea, Myanmar, Vietnam, Sydkorea, Mongoliet, Laos, Kirgisistan, Kasakhstan, Egypten, Republikken Congo, Den tjekkiske Republik, Cambodja, Bosnien-Herzegovina, Belarus, Rusland og Sudan.

På tribunen stod den russiske præsident Putin ved siden af den kinesiske præsident Xi, og på forskellige tidspunkter under paraden udvekslede de kommentarer. Da Putin rejste sig for at gøre honnør for det russiske kontingent, da disse passerede forbi, klappede tilskuerne også og indikerede hermed betydningen af den russiske tilstedeværelse ved denne begivenhed. Den sydkoreanske præsident Park Geun-hye stod ved siden af Putin. FN's generalsekretær Ban Ki-moon var også til stede på en tribune.

Veteraner fra Anden Verdenskrig, alle i 90'erne, paraderede forbi tribunerne i særligt designede busser. De omfattede både veteraner fra KMT-hærene (nationale revolutionshære), såvel som fra CPC-hærene (Kinas kommunistiske partis hære). Deltager var også general Mahmoud Gareev, en veteran fra Kinas front i Manchuriet og en betydningsfuld militærteoretiker under Sovjettiden. Forud for begivenheden havde præsident Xi udstedt amnesti til folk i fængsel, der havde tjent i Anden Verdenskrig.

Præsident Xi talte til tilskuerne før paraden begyndte, med et budskab om fred og udvikling. Med henvisning til de politiske arrangementer, der kom i stand efter den sidste store verdenskrig, sagde Xi, »Vi må lære af historien og dedikere os selv til fred. Gensidig respekt, lighed og fredelig udvikling er den vej, vi må tage.« Verden må »opretholde den internationale orden og overholde principperne i FN's Charter,«[1] sagde han. »Kina er fast besluttet på at etablere venskabelige relationer med alle folkeslag.« Med dette budskab meddelte han, at Kina ville reducere sin militærstyrke med 300.000. »Den kinesiske nation vil indvarsle en endnu lysere fremtid«, sagde Xi. »Retfærdighed vil sejre. Fred vil sejre. Folket vil sejre.« Han foretog dernæst en mønstring af tropperne i en åben bil i hele paradeformationernes længde og hilste hver enhed på sin vej, og disse hilste tilbage. Han vendte dernæst tilbage til tribunen, og tropperne og udstyret passerede forbi. I alt var der 12.000 involveret i paraden, inkl. enheder af kvindelige militærfolk. Paraden omfattede 11 formationer af fodfolk, 27 formationer af våben, 10 flyeskadrer, der overfløj paraden, og 500 stykker udstyr. Ved paradens afslutning blev 70.000 duer opsendt over Tiananmen-pladsen, (Den Himmelske Fredsplads), og dette efterfulgtes af opsendelsen af tusinder af kulørte balloner.

video fra parade:

[1] Se: »Kina og Rusland søger at genoplive ånden fra FN's grundlæggelse«

Obama er skyld i flygtningekatastrofen – Det er presserende nødvendigt at få en koalition imod ISIS! Af Helga Zepp-LaRouche

Tiden er inde til, at Tyskland og de andre nationer i Europa går ind på perspektivet om et win-win-samarbejde mellem suveræne stater på denne planet og holder op med at være en viljeløs skødehund for Washington-regeringen, der hverken repræsenterer den amerikanske befolknings interesser, og som heller ikke i mindste måde har vore interesser i tankerne. Hvis vi vil løse flygtningekrisen, må vi opfatte denne krise som en chance til at give Tyskland og Europa en helt ny kurs.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Syriske flygtninge i sultestrejke foran det græske parlament, nov. 2014.

Græsk flygtningetragedie: Mere end tidoblet stigning hidtil alene i år

3. september 2015 – Flygtningekrisen fortsætter med at være en tragedie i Grækenland. Alternativ minister for skibstransport i forretningsministeriet, Christos Zois, afholdt en pressekonference i går for at rapportere om de forholdsregler, som regeringen er ved at tage, og som inkluderer en fremskyndelse af dokumentationsprocessen, så flygtninge kan komme videre til andre lande. På en pressekonference sagde Zois, at flere end 230.000 migranter var ankommet til Grækenland i årets første otte måneder, sammenlignet med 17.500 i de samme otte måneder sidste år; 80 % var flygtninge. Der ankom flere end 157.000 blot i juli og august, sagde han. Zois sagde også, at regeringen har modtaget information, der siger, at der kunne være yderligere millioner af flygtninge, der venter på at krydse over til Europa via Grækenland.

Grækenland har ikke set en sådan tilstrømning af flygtninge, siden 1923 under krigen mellem Grækenland og Tyrkiet, hvor 1,5 mio. grækere blev overført fra Tyrkiet og 500.000 tyrkere blev overført fra Grækenland, som en del af krigens afslutning.

På øen Lesbos, der er blevet særlig hårdt ramt, døde, den 2. september, en græsk-ortodoks præst, Fader Efstratios Dimou, eller Papa Stratis, der havde etableret en ikke-statslig organisation i 2009 for at hjælpe flygtninge. Han havde været aktiv under den aktuelle krise. For to år siden sagde han til Amnesty International:

»Det, jeg ser, er mennesker. Mennesker i nød. Jeg kan ikke

afvise dem, og heller ikke sparke dem ud, og heller ikke fængsle dem. Jeg kan ikke sende dem tilbage, hvor de kom fra. Jeg kan heller ikke kaste dem ud i havet for at drukne.»

Ifølge EU-grænsetjenesten Frontex ankom 23.000 migranter i mellemtiden på den græske ø over havet i sidste uge, hvilket er 50 % højere end ugen før.

Borgmesteren på Lesbos sagde, at der kunne være flere end 20.000 flygtninge på øen, og at henved 10.000 havde samlet sig omkring havnen.

»I løbet af de seneste to måneder har antallet af flygtninge, der er passeret gennem øen, oversteget øens permanente befolkning på 85.000«,

sagde han og tilføjede, at den jævnlige indsats for at færgе folk til Piræus har meget lidt effekt pga. det store antal flygtninge, der ankommer i gummibåde.

Foto: Fra øen Lesbos: Flugten til Europa.

Putin vender flanken

4. september 2015 – Kendsgerningen er, at Rusland er ved at positionere sig for at udelukke Obamas ISIS-mulighed. Der foregår en virkelig russisk mobilisering for at forsvare Syrien; nægtelserne heraf er løgne. Putin må foretage en intervention. Et luftangreb ville være det meste effektive; en kirurgisk militæroperation. Han må knuse ISIS.

Putin er parat til at gøre dette, og spørgsmålet er der.

Man skal ikke lade sig forvirre. Obama er udmanøvreret, og hans venner i ISIS vil blive jagtet og jaget ud; der er intet,

han kan gøre. Det skal ingen sætte spørgsmålstegn ved.

Nu er den tyrkiske regering også i vanskeligheder. Hele den saudisk-tyrkiske akse er i vanskeligheder. Russerne har fortalt tyrkerne, at Erdogans årelange indsats (sammen med Obama) for at vælte Assad var en direkte, strategisk provokation imod Rusland. Kræfter i Tyrkiet bliver nu nødt til at indlede tiltag imod Erdogan.

Putin ved udmærket, hvad det er, man forbereder i Ukraine. Han ved alt om Obamas fremstød for konfrontation med Rusland; han har taget alt dette i betragtning. Man kan ikke vurdere ud fra deduktioner. Lige nu har Putin bevæget sig i en retning, der må gennemføres. Det er i færd med at blive gennemført; hvordan og hvornår står ikke klart; det kunne være umiddelbart forestående.

Det er en flankoperation for et afgørende forsvar for den legitime, syriske regering og den syriske stats integritet.

Samtidig med, at man i Beijing i går fejrede 70-året for sejren i Anden Verdenskrig, med en militæropvisning, der var så imponerende som ingensinde før, gjorde man det hermed klart, at Kina er klar over Obamas planer for krig mod dem, og de står fast sammen med Putin.

I tæt relation til disse overvejelser bør man fremstille den igangværende, såkaldte flygtningekrise på en anden måde, som Lyndon LaRouche gjorde det sidste lørdag på Manhattan: som et generelt massebord. Det er i gang netop nu, det er med overlæg, og det vokser. De folk, der tillader det at ske, er dem, der ikke vil tage Obamas drab på Gaddafi op, og dernæst Obamas mørklægning af det mord, han begik på den amerikanske ambassadør til Libyen og tre andre, amerikanske embedsmænd. Det er spørgsmålet.

På det tidspunkt sagde Lyndon LaRouche, at Obamas mord på Gaddafi i oktober 2011 var en markør for Det britiske Imperiums plan om at indlede generel krig. Nu kan det ikke

benægtes.

Det nuværende massebord finder sted i forskellige områder. Direkte over Middelhavet; sidelæns, fra Tyrkiet og ind i Grækenland; det er i Europa; det er i Afrika. Og Obama er hovedsponsor af dette – det er pointen.

Planen om massebord ligger implicit i hele Obamas handling. Der, hvor nogen gør sådan noget, som han gør, er der selvfølgelig en plan eller hensigt involveret. Og han holder sig til sin plan. Han er en utrolig ond sjover.

Obamas handlinger har massebord som sine virkninger. Det er Obamas mønster; det er ikke bare virkningen. Obama gjorde, hvad han gjorde. Han var skyldig i en forbrydelse i Nordafrika, og denne kriminalitet foregår stadig. Det foregår, og det fortsætter. Det kommer nu op til overfladen. Hans løgne og hans forbrydelser med mordene på vore regeringsfolk. Han er en morder af amerikanske embedsmænd. Det er, hvad der er viklet om halsen på Hillary.

Syrisk menneskerettighedsgruppe dokumenterer ISIS' brug af kemiske våben

3. september 2015 – Det Syriske Netværk for Menneskerettigheder har dokumenteret mindst fire nylige tilfælde, hvor kæmpere fra Islamisk Stat (ISIS) har brugt

kemiske våben under kampe i både Syrien og Irak. Som Daily Telegraph i dag rapporterer, har ISIS-kæmpere to gange brugt sennepsgas i nylige angreb på den vigtige by, Marea, i det nordlige Syrien, nord for Aleppo. I de seneste flere dage har ISIS affyret raketter fyldt med kemiske våben nord for Mosul i Irak. Et tidligere angreb imod Peshmerga-styrker (kurdiske) i Iraks kurdiske region involverede også anvendelsen af kemiske våben, iflg. eksperter, der overvågede området og interviewede øjenvidner og hospitalspersonale.

I en relateret udvikling, der indikerer intensiteten af ISIS' fremgang, rapporterede Al Jazeera om intense kampe mellem Islamisk Stat og rivaliserende oprørsgrupper i det sydlige distrikt i Damaskus, blot tre mil fra byens centrum.

De intense kampe i udkanten af Damaskus og ISIS' brug af kemiske våben gør de rapporter mere troværdige, der handler om, at Rusland overvejer at levere direkte militærstøtte til Assad-regeringen, som tillæg til de diplomatiske initiativer, der er taget i de seneste måneder, for at genoplive Genève-fredsforhandlingerne.

Foto: Offer for sennepsgas. Arkivbillede.

POLITISK ORIENTERING 3.
september 2015:
Den første dansker i rummet.

Se også 2. del (3 min.)

Med næstformand Michelle Rasmussen

Se den oprindelige video: Andreas Mogensen, dansk astronaut til ISS – se EIR's interview fra 10. okt. 2014

2. del (3 min.)

Lydfilen: